

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 19 lipca 2022 r.
(OR. pl)

11531/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0219 (COD)

INDEF 1
COPS 368
POLMIL 181
IND 301
MAP 20
COMPET 622
FISC 158
CODEC 1158

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	19 lipca 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 349 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 349 final.

Zał.: COM(2022) 349 final

Bruksela, dnia 19.7.2022 r.
COM(2022) 349 final

2022/0219 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego
przez wspólne zamówienia**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Kontekst geopolityczny Unii, już od wielu lat charakteryzujący się niestabilną sytuacją w regionach sąsiadujących z Europą oraz złożonym i wymagającym otoczeniem, drastycznie zmienił się w świetle militarnej agresji Rosji na Ukrainę. Wobec powrotu konfliktu terytorialnego i działań wojennych o wysokiej intensywności na terytorium Europy państwa członkowskie muszą na nowo rozważyć swoje plany w zakresie obronności i zdolności obronne.

11 marca 2022 r. szefowie państw i rządów UE zebrali się w Wersalu i postanowili, w świetle rosyjskiej agresji wojskowej na Ukrainę, o „zwiększeniu europejskich zdolności obronnych”. W Deklaracji wersalskiej uzgodniono przede wszystkim, że państwa członkowskie powinny zwiększyć wydatki na obronę; zacieśnić współpracę poprzez wspólne projekty; wyeliminować braki i osiągnąć cele w zakresie zdolności; pobudzić innowacje, w tym poprzez synergię cywilno-wojskową oraz wzmocnić i rozwinąć przemysł obronny UE, w tym MŚP. Ponadto Rada zwróciła się do Komisji, „by w koordynacji z Europejską Agencją Obrony przedstawiła do połowy maja analizę luk inwestycyjnych w zakresie obronności oraz zaproponowała ewentualne dalsze inicjatywy niezbędne do wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego”.

W odpowiedzi na to wezwanie Komisja Europejska i wysoki przedstawiciel przedstawili w dniu 18 maja 2022 r. wspólny komunikat w sprawie analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań („wspólny komunikat”). Przedstawiono w nim analizę trzech głównych rodzajów luk: w finansach, przemyśle i zdolnościach. We wspólnym komunikacie zauważono, że niedawne zwiększenie budżetu przez państwa członkowskie następuje po długim okresie znacznych cięć wydatków i poważnego niedoinwestowania. Takie niedoinwestowanie wydatków na obronę doprowadziło do powstania luk przemysłowych i luk w zakresie zdolności w UE oraz do obecnego niskiego poziomu zapasów wyposażenia obronnego. Transfery wyposażenia obronnego na Ukrainę, w połączeniu z poziomem zapasów dostosowanym do czasów pokoju, doprowadziły do powstania pilnych i krytycznych luk w zakresie wyposażenia wojskowego.

We wspólnym komunikacie podkreślono, że państwa członkowskie muszą pilnie przywrócić gotowość bojową w dziedzinie obronności w świetle sytuacji w zakresie bezpieczeństwa oraz środków już przekazanych na rzecz Ukrainy. W szczególności uzupełnienie zapasów materiałów umożliwiłoby im również udzielanie Ukrainie dalszej pomocy.

We wspólnym komunikacie stwierdzono, że gdy państwa członkowskie przystąpią do uzupełniania zapasów i zwiększania ilości wyposażenia obronnego, powinny skorzystać z okazji, by zrobić to wspólnie. Dzięki temu można uzyskać lepszy stosunek wartości do ceny, zwiększyć interoperacyjność i pozwoli uniknąć sytuacji, w której najbardziej narażone państwa członkowskie UE staną w obliczu niemożności uzyskania tego, czego potrzebują, ze względu na sprzeczne żądania wobec przemysłu obronnego, który nie jest w stanie odpowiedzieć na taki wzrost popytu w krótkim okresie.

Bez koordynacji i współpracy zwiększone inwestycje państw członkowskich w obronę mogą pogłębić rozdrobnienie europejskiego sektora obronnego, ograniczyć możliwości współpracy przez cały cykl życia sprzętu, zwiększyć zależności zewnętrzne i utrudnić interoperacyjność. Wybory dokonane w zakresie krótkoterminowych przejęć będą miały bardziej długofalowy

wpływ na siłę rynkową europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) i możliwości na kolejne dziesięciolecia.

Zważywszy na potrzebę udzielenia państwom członkowskim terminowego i ukierunkowanego wsparcia w celu wzmocnienia ich zdolności obronnych w tej nadzwyczajnej sytuacji, Komisja Europejska zaproponowała, aby zachęcić do wspólnych zamówień za pośrednictwem budżetu UE poprzez specjalny instrument krótkoterminowy, ustanawiając akt na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (zwany dalej „instrumentem”).

Wsparcie finansowe UE udzielone za pośrednictwem instrumentu powinno pobudzić oparte na współpracy procedury udzielania zamówień w dziedzinie obronności w państwach członkowskich i przynieść korzyści EDTIB, zapewniając jednocześnie zdolność sił zbrojnych państw członkowskich UE do działania, bezpieczeństwo dostaw oraz zwiększoną interoperacyjność.

Należy ustanowić taki instrument, aby zachęcić te państwa członkowskie, które są skłonne realizować wspólne zamówienia w celu wyeliminowania tych luk. Instrument ten powinien być specjalnym narzędziem przeznaczonym do przeciwdziałania odczuwanym w Unii negatywnym skutkom i konsekwencjom wojny w Ukrainie.

Instrument ten zostanie utworzony w następstwie ustanowienia Grupy Zadaniowej ds. Wspólnych Zamówień w dziedzinie Obronności, która będzie wspierać koordynację bardzo krótkoterminowych potrzeb w zakresie zamówień publicznych w celu sprostania nowej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa. Po opracowaniu instrumentu Komisja przedstawi wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Europejskiego programu inwestycji w dziedzinie obronności (EDIP). Rozporządzenie w sprawie EDIP mogłoby służyć jako podstawa dla przyszłych wspólnych projektów rozwojowych i zamówień publicznych będących przedmiotem dużego wspólnego zainteresowania państw członkowskich i Unii, a także – przez rozszerzenie założeń instrumentu krótkoterminowego – dla potencjalnej związanej z tym interwencji finansowej Unii mającej na celu wzmocnienie europejskiej bazy przemysłowej sektora obronnego, w szczególności w przypadku projektów, których żadne państwo członkowskie nie mogłoby rozwinąć samodzielnie ani samodzielnie przeprowadzić związanych z nimi zamówień.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Instrument jest spójny z Europejskim Funduszem Obronnym (EFO). Stanowi jego uzupełnienie i ma tę samą podstawę prawną. Podczas gdy EFO zapewnia zachęty do współpracy podmiotów prawnych w zakresie projektów badawczo-rozwojowych w dziedzinie obronności, instrument będzie wspierał współpracę w zakresie wspólnych zamówień w dziedzinie obronności. W ramach instrumentu przyjęto również podejście stosowane w przypadku Europejskiego Funduszu Obronności, jeśli chodzi o wykluczenie wsparcia dla towarów lub usług, które są zakazane na mocy obowiązujących przepisów prawa międzynarodowego, lub śmiertelnej broni autonomicznej bez zapewnienia możliwości sprawowania przez człowieka merytorycznej kontroli nad decyzjami w sprawie wyboru i zaatakowania celu przy przeprowadzaniu ataków na ludzi.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Przedmiotowy instrument będzie stanowił uzupełnienie istniejących inicjatyw UE w zakresie współpracy w dziedzinie obronności, takich jak stała współpraca strukturalna (PESCO), oraz będzie źródłem synergii z wdrażaniem Strategicznego kompasu na rzecz bezpieczeństwa i obrony, a także innymi programami UE, takimi jak Europejski Fundusz Obronny.

Instrument będzie również wdrażany w pełnej zgodności z planem rozwoju zdolności obronnych UE (CDP) określającym priorytety w zakresie zdolności obronnych na szczeblu UE, jak również ze skoordynowanym rocznym przeglądem UE w zakresie obronności (CARD), w którym określono m.in. nowe możliwości współpracy w dziedzinie obronności. W tym kontekście można również uwzględnić istotne działania prowadzone przez Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i innych partnerów, jeżeli służą one interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa i obronności i nie wykluczają uczestnictwa żadnego z państw członkowskich.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę wniosku, którego celem jest zwiększenie konkurencyjności EDTIB poprzez wspieranie współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie wspólnych zamówień w zakresie obronności, stanowi art. 173 TFUE (wspieranie konkurencyjności przemysłu Unii).

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Chociaż współpraca przynosi szereg oczywistych korzyści (zwiększona interoperacyjność, obniżone koszty jednostkowe i koszty utrzymania), państwa członkowskie UE nadal zamawiają systemy obronne przede wszystkim na poziomie krajowym.

Można to wyjaśnić kilkoma czynnikami:

- zwiększoną złożonością i obciążeniem administracyjnym związanymi z współpracą;
- różnymi wymaganiami krajowymi;
- zróżnicowanym kalendarzem zamówień i brakiem synchronizacji budżetowej;
- względami związanymi z bezpieczeństwem informacji;
- względami krajowych strategii przemysłowych w dziedzinie obronności;
- brakiem wiedzy fachowej w agencjach zamówień publicznych na poziomie krajowym.

Według danych EDA dotyczących obronności za 2020 r. państwa członkowskie UE zainwestowały tylko 4,1 mld EUR w realizowane na zasadzie współpracy zamówienia wyposażenia obronnego (11 % ich całkowitych wydatków), co stanowi spadek o 13 % w porównaniu z 2019 r.

Jest to znacznie poniżej poziomu 35 %, do którego zobowiązały się państwa członkowskie. Rozdrobnienie strony popytowej rynku obronnego skutkuje szeregiem problemów i nieefektywności, także po stronie podaży, co jednocześnie powoduje zwiększenie kosztów utrzymania wielu różnych systemów.

Jeśli ta obecna tendencja nie zostanie zatrzymana, będzie ona nadal znacząco osłabiać konkurencyjność EDTIB i może wpłynąć na jej perspektywy rynkowe w następnym dziesięcioleciu.

Jednocześnie w obecnej sytuacji na rynku obronnym, charakteryzującej się wzrostem zagrożenia bezpieczeństwa i realną perspektywą konfliktu o dużej intensywności, państwa członkowskie szybko zwiększają swoje budżety obronne i dążą do realizowania podobnych

zakupów wyposażenia. Powoduje to, że wielkość zapotrzebowania przekracza możliwości produkcyjne EDTIB, obecnie dostosowane do czasu pokoju.

W związku z tym można spodziewać się silnej inflacji cen, a także dłuższych opóźnień w dostawach, co potencjalnie może zagrozić bezpieczeństwu obywateli UE. Przemysł obronny musi zabezpieczyć zdolności produkcyjne niezbędne do realizacji zamówień, a także krytyczne surowce i podzespoły. W tym kontekście producenci wyposażenia obronnego mogą traktować priorytetowo duże zamówienia, co potencjalnie może spowodować, że najbardziej narażone będą państwa podatne na zagrożenia, którym brakuje krytycznej wielkości i środków finansowych do zapewnienia dużych zamówień.

Rozdrobnione zamówienia składane indywidualnie przez państwa członkowskie skutkowałyby bardziej ograniczonymi perspektywami rynkowymi dla przedsiębiorstw sektora obronnego i siłą rzeczy przekładałyby się na większe rozdrobnienie oferty, co w znacznym stopniu pogorszyłoby efektywność ekonomiczną sektora oraz konkurencyjność EDTIB.

Wspieranie udzielanych wspólnie zamówień jest zatem koniecznością, a zaletą tego rozwiązania byłoby to, że podczas gdy przemysł obronny mógłby szybciej dostosować się do zmian strukturalnych zachodzących obecnie na rynku, krajowe siły zbrojne uzyskałyby lepsze warunki i terminy dostaw dzięki współpracy na etapie zakupów. Ponadto współpraca w zakresie zakupów skutkowałaby zmniejszeniem kosztów eksploatacji, utrzymania i wycofywania systemów (koszty szacowane na 55 % całkowitych kosztów wyposażenia).

W związku z tym obecna sytuacja wymaga interwencji politycznej na poziomie UE w celu poprawy poziomu współpracy poprzez zapewnienie zachęt do współpracy finansowej pomiędzy państwami członkowskimi w procedurach udzielania zamówień w dziedzinie obronności. Taka interwencja jest korzystna z punktu widzenia bezpieczeństwa obywateli UE, jak również EDTIB.

- **Proporcjonalność**

Proponowane podejście polityczne jest proporcjonalne do skali i wagi zidentyfikowanych problemów, tj. potrzeby przyspieszenia dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych i wspierania środowiska sprzyjającego współpracy między przedsiębiorstwami w ramach systemu otwartych i konkurencyjnych rynków poprzez zachęcanie do współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi. Jest ono zgodne z granicami ewentualnej interwencji Unii wynikającymi z Traktatów.

Inicjatywa ogranicza się do tych celów, których państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie zrealizować w zadowalającym stopniu i co do których można oczekiwać od Unii skuteczniejszego działania.

- **Wybór instrumentu**

Komisja przedstawia wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w celu ustanowienia instrumentu. Jest to najodpowiedniejszy instrument prawny, ponieważ wyłącznie rozporządzenie, którego przepisy prawne są bezpośrednio stosowane, może zapewnić konieczny poziom ujednolicenia potrzebny do ustanowienia i działania unijnego instrumentu mającego na celu wspieranie wzmocnienia sektora przemysłowego w Europie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie istnieją żadne wcześniejsze przepisy obejmujące to konkretne działanie lub odnoszące się do niego. Dotychczas nie było żadnych innych inicjatyw ustawodawczych Unii w dziedzinie obronności, których celem byłoby zwiększenie konkurencyjności EDTIB, w szczególności poprzez przyspieszenie, w sposób oparty na współpracy, dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych, a także zwiększenie jego zdolności produkcyjnych. Nie istniały również żadne inne inicjatywy ustawodawcze Unii w dziedzinie obronności, których celem byłoby wspieranie współpracy w zakresie procedur udzielania zamówień w dziedzinie obronności pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi. W związku z tym nie istnieją żadne wcześniejsze oceny *ex post* ani oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa, które zostały przeprowadzone w stosunku do przedmiotowej inicjatywy ustawodawczej.

- **Ocena skutków**

W konkluzjach Rady Europejskiej z 30–31 maja 2022 r. zwrócono się do Rady o pilne przeanalizowanie instrumentu krótkoterminowego. W związku z tym Komisja przedstawia wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ten instrument bez uwzględnienia oceny skutków, aby współprawodawcy mogli go jak najwcześniej otrzymać.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Oczekuje się, że instrument nie zwiększy obciążenia administracyjnego.

Proponowane podejście oparte na wynikach, polegające na warunkowości między wypłatą płatności a osiągnięciem przez konsorcjum kamieni milowych i wartości docelowych, stanowi również element uproszczenia we wdrażaniu instrumentu.

- **Prawa podstawowe**

Zwiększenie bezpieczeństwa obywateli UE może przyczynić się do ochrony ich praw podstawowych.

Ponadto działania na rzecz wspólnych zamówień towarów lub usług w dziedzinie obronności, które są zabronione przez obowiązujące prawo międzynarodowe, nie kwalifikują się do wsparcia w ramach instrumentu.

Działania mające na celu wspólne zamówienia śmiertelnej broni autonomicznej bez zapewnienia możliwości sprawowania przez człowieka merytorycznej kontroli nad decyzjami w sprawie wyboru i zaatakowania celu przy przeprowadzaniu ataków na ludzi również nie kwalifikują się do wsparcia w ramach instrumentu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych na realizację instrumentu na okres od **XX** 2022 r. do 31 grudnia 2024 r. wynosi 500 mln EUR w cenach bieżących.

Wpływ w okresie obowiązywania wieloletnich ram finansowych pod względem koniecznych środków budżetowych i zasobów ludzkich opisano szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji załączonej do wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja powinna regularnie monitorować swoje działania, dokonywać przeglądu postępów w osiągnięciu oczekiwanych wyników, a także badać synergię z innymi uzupełniającymi programami Unii. Komisja powinna sporządzić sprawozdanie oceniające instrument i przekazać je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym ocenione zostaną w szczególności postępy w realizacji celów określonych we wniosku.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szefowie państw lub rządów UE podczas spotkania w Wersalu 11 marca zobowiązali się do wzmocnienia europejskich zdolności obronnych w świetle rosyjskiej agresji wojskowej na Ukrainę. Uzgodnili oni zwiększenie wydatków na obronę, zacieśnienie współpracy poprzez wspólne projekty i wspólne zamówienia w zakresie zdolności obronnych, wyeliminowanie braków, pobudzenie innowacji oraz wzmocnienie i rozwój przemysłu obronnego UE.
- (2) Nieuzasadniona inwazja na Ukrainę przez Federację Rosyjską w dniu 24 lutego 2022 r. oraz trwający konflikt zbrojny w Ukrainie dały jasno do zrozumienia, iż kluczowe znaczenie ma podjęcie natychmiastowych działań w celu wyeliminowania istniejących braków. Sytuacja ta doprowadziła do powrotu działań wojennych o wysokiej intensywności i konfliktów terytorialnych w Europie, co wymaga znacznego zwiększenia zdolności państw członkowskich do zniwelowania najbardziej pilnych i krytycznych luk, zwłaszcza tych, które nasiliły się w wyniku transferu produktów obronnych do Ukrainy.
- (3) Komisja i wysoki przedstawiciel przedstawili w dniu 18 maja 2022 r. wspólny komunikat w sprawie analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań. W komunikacie podkreślono istnienie w UE luki w zakresie obronności, jeśli chodzi o finanse, przemysł i zdolności.
- (4) Zaproponowano specjalny krótkoterminowy instrument, opracowany w duchu solidarności, aby zachęcić państwa członkowskie, na zasadzie dobrowolności, do dokonywania wspólnych zamówień, w sposób oparty na współpracy, w celu zniwelowania najbardziej pilnych i krytycznych luk, w szczególności tych powstałych w odpowiedzi na obecną agresję Rosji.

¹ Dz.U. C z , s . .

- (5) Ten nowy instrument przyczyni się do wsparcia wspólnych zamówień w dziedzinie obronności oraz, dzięki związanemu z tym finansowaniu unijnemu, do wzmocnienia zdolności przemysłu obronnego UE.
- (6) Wzmocnienie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego powinno być zatem głównym elementem tych działań. W rzeczywistości nadal istnieją trudności i luki, a europejska baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego jest w dużym stopniu rozdrobniona, przez co charakteryzuje się brakiem wystarczającej współpracy i interoperacyjności produktów.
- (7) W obecnej sytuacji na rynku obronnym, charakteryzującej się wzrostem zagrożenia bezpieczeństwa i realną perspektywą konfliktu o dużej intensywności, państwa członkowskie szybko zwiększają swoje budżety obronne i dążą do realizowania podobnych zakupów. Powoduje to, że wielkość zapotrzebowania przekracza możliwości produkcyjne europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, obecnie dostosowane do czasu pokoju.
- (8) W konsekwencji można spodziewać się silnej inflacji cen, a także dłuższych opóźnień w dostawach, co potencjalnie może zagrozić bezpieczeństwu Unii i jej państw członkowskich. Przemysł obronny musi zabezpieczyć zdolności produkcyjne niezbędne do realizacji zamówień, a także krytyczne surowce i podzespoły. W tym kontekście producenci mogą traktować priorytetowo duże zamówienia, co potencjalnie może spowodować, że najbardziej narażone będą państwa podatne na zagrożenia, którym brakuje krytycznej wielkości i środków finansowych do zapewnienia dużych zamówień.
- (9) Ponadto należy dołożyć starań, aby zwiększone wydatki przyczyniły się do znacznego wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego. Bez koordynacji i współpracy zwiększone inwestycje krajowe w istocie prawdopodobnie pogłębią rozdrobnienie europejskiego przemysłu obronnego.
- (10) W świetle powyższych wyzwań i związanych z nimi zmian strukturalnych w przemyśle obronnym UE konieczne wydaje się przyspieszenie dostosowania europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, zwiększenie jej konkurencyjności i efektywności, a tym samym przyczynienie się do wzmocnienia i zreformowania zdolności przemysłowych państw członkowskich w dziedzinie obronności. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie braków przemysłowych należy niezwłocznie zniwelować najpilniejsze luki.
- (11) Należy w szczególności wspierać wspólne inwestycje i zamówienia w dziedzinie obronności, ponieważ takie oparte na współpracy działania zapewnią, aby niezbędne zmiany w bazie przemysłowej UE były przeprowadzone na zasadzie współpracy, co pozwoli uniknąć dalszej fragmentacji przemysłu.
- (12) W tym celu należy ustanowić krótkoterminowy instrument na rzecz zwiększenia współpracy państw członkowskich na etapie zamówień w dziedzinie obronności („instrument”). Instrument ten będzie stanowił zachętę dla państw członkowskich do podejmowania działań w ramach współpracy, a w szczególności do wspólnego udzielania zamówień w celu uzupełnienia braków, co jednocześnie pozwoli zwiększyć poziom interoperacyjności oraz wzmocnić i zreformować ich zdolności przemysłowe w dziedzinie obronności.
- (13) Instrument krótkoterminowy powinien zrównoważyć złożoność i ryzyko związane z takimi wspólnymi działaniami, a jednocześnie umożliwić osiągnięcie korzyści skali w działaniach podejmowanych przez państwa członkowskie w celu wzmocnienia

i modernizacji europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej, zwiększając tym samym odporność Unii na zmiany w zakresie zdolności produkcyjnych oraz bezpieczeństwo dostaw. Zachęcanie do wspólnych zamówień doprowadziłoby również do zmniejszenia kosztów eksploatacji, utrzymania i wycofywania systemów.

- (14) Przedmiotowy instrument będzie opierał się na pracach Grupy Zadaniowej ds. Wspólnych Zamówień w dziedzinie Obronności, ustanowionej przez Komisję i wysokiego przedstawiciela/szefa Agencji, zgodnie ze wspólnym komunikatem „Analiza luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalsze działania”, i uwzględniał te prace, aby zapewnić koordynację bardzo krótkoterminowych potrzeb w zakresie zamówień w dziedzinie obronności oraz nawiązać współpracę z państwami członkowskimi i unijnymi producentami wyposażenia obronnego w celu wspierania wspólnie udzielanych zamówień służących uzupełnieniu zapasów, zwłaszcza w świetle wsparcia udzielonego Ukrainie.
- (15) Instrument jest spójny z istniejącymi inicjatywami UE dotyczącymi współpracy w dziedzinie obronności, takimi jak Europejski Fundusz Obronny oraz stała współpraca strukturalna (PESCO), a także tworzy synergię z innymi programami UE. Instrument jest w pełni spójny z ambitnymi celami Strategicznego kompasu.
- (16) Ponieważ instrument ma na celu zwiększenie konkurencyjności i efektywności unijnego przemysłu obronnego, aby móc skorzystać z instrumentu, wspólne zamówienia będą musiały być zawierane z podmiotami prawnymi mającymi siedzibę w Unii lub w państwach stowarzyszonych i niepodlegającymi kontroli ze strony niestowarzyszonych państw trzecich ani podmiotów z niestowarzyszonych państw trzecich. W tym kontekście kontrolę należy rozumieć jako zdolność do wywierania decydującego wpływu na podmiot prawny, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez co najmniej jeden pośredniczący podmiot prawny. Dodatkowo, aby zapewnić ochronę podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, infrastruktura, obiekty, aktywa oraz zasoby wykonawców i podwykonawców biorących udział we wspólnym zamówieniu, które wykorzystuje się do celów wspólnego zamówienia, muszą znajdować się na terytorium państwa członkowskiego lub stowarzyszonego państwa trzeciego.
- (17) W pewnych okolicznościach powinno być możliwe odstępianie od zasady, zgodnie z którą wykonawcy i podwykonawcy biorący udział we wspólnym zamówieniu wspieranym z instrumentu nie podlegają kontroli niestowarzyszonych państw trzecich ani podmiotów z niestowarzyszonych państw trzecich. W tym kontekście podmiot prawny mający siedzibę w Unii lub w stowarzyszonym państwie trzecim i kontrolowany przez niestowarzyszone państwo trzecie lub podmiot z niestowarzyszonego państwa trzeciego może uczestniczyć jako wykonawca i podwykonawca biorący udział we wspólnym zamówieniu, jeżeli spełnione są rygorystyczne warunki dotyczące interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, ustanowione w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zgodnie z tytułem V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w tym warunki dotyczące wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego.
- (18) Ponadto postępowania o udzielenie wspólnych zamówień i umowy w sprawie wspólnych zamówień muszą również obejmować wymóg, aby produkt związany z obronnością nie podlegał kontroli ani ograniczeniom ze strony niestowarzyszonego państwa trzeciego lub podmiotu z niestowarzyszonego państwa trzeciego.

- (19) Dotacje w ramach instrumentu mogą przyjąć formę finansowania niepowiązanego z kosztami odnośnych operacji, opartego na osiągnięciu wyników poprzez odniesienie do pakietów prac bądź kamieni milowych lub wartości docelowych procedur udzielania wspólnych zamówień w celu stworzenia niezbędnego efektu zachęty.
- (20) W przypadku gdy dotacja unijna przyjmuje formę finansowania niepowiązanego z kosztami odnośnych operacji, Komisja powinna określić w programie prac warunki finansowania dla każdego działania, w szczególności a) opis działania obejmującego współpracę w zakresie wspólnych zamówień w celu zaspokojenia najbardziej pilnych i krytycznych potrzeb w zakresie zdolności; b) kamienie milowe realizacji danego działania; c) przybliżone wielkości oczekiwane w odniesieniu do wspólnych zamówień oraz d) maksymalny dostępny wkład Unii.
- (21) W celu zapewnienia efektu zachęty poziom wkładu Unii może być zróżnicowany w zależności od czynników takich jak: a) złożoność wspólnego zamówienia, w odniesieniu do której udział przewidywanej wielkości danego zamówienia, w oparciu o doświadczenia zdobyte przy podobnych działaniach, może służyć jako wstępny wskaźnik zastępczy; b) cechy współpracy, takie jak wspólne użytkowanie, tworzenie zapasów, własność lub utrzymanie, które prawdopodobnie pozwolą osiągać lepsze wyniki w zakresie interoperacyjności i długoterminowe sygnały inwestycyjne dla przemysłu, oraz c) liczba uczestniczących państw członkowskich lub krajów stowarzyszonych lub włączenie dodatkowych państw członkowskich lub krajów stowarzyszonych do istniejącej współpracy.
- (22) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć pełnomocnika ds. zamówień w celu przeprowadzenia wspólnych zamówień w ich imieniu. Pełnomocnikiem ds. zamówień powinna być instytucja zamawiająca mająca siedzibę w państwie członkowskim lub stowarzyszonym państwie trzecim, w tym organy Unii lub organizacje międzynarodowe, takie jak Organisation Conjointe de Coopération en matière d'Armement (OCCAR).
- (23) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Wkład finansowy nie powinien jednak obejmować okresu przed dniem złożenia wniosku o udzielenie dotacji, z wyjątkiem szczególnych i należyście uzasadnionych przypadków. W celu uniknięcia zakłóceń w zapewnianiu wsparcia unijnego, które to zakłócenia mogłyby być szkodliwe dla interesów Unii, powinno być możliwe przewidzenie w decyzji w sprawie finansowania wkładów finansowych na rzecz działań obejmujących okres od 24 lutego 2022 r., nawet jeśli działania te rozpoczęły się przed złożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

Do tego programu zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji.

- (25) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych Funduszu, która podczas rocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania

nowych zasobów własnych² („porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r.”).

- (26) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013³, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁴, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁵ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁶ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁷. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (27) Zgodnie z art. 94 decyzji Rady 2013/755/UE⁸ osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów instrumentu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj zamorski lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (28) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną

² Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 28.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁴ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁸ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia akt na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia („instrument”).

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „**wspólne zamówienie**” oznacza zamówienie realizowane wspólnie na zasadzie współpracy przez co najmniej trzy państwa członkowskie;
- 2) „**kontrola ze strony niestowarzyszonego państwa trzeciego lub podmiotu z niestowarzyszonego państwa trzeciego**” oznacza zdolność do wywierania decydującego wpływu na podmiot prawny, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez co najmniej jeden pośredniczący podmiot prawny;
- 3) „**zarządcza struktura wykonawcza**” oznacza organ podmiotu prawnego, powołany zgodnie z prawem krajowym i, w stosownych przypadkach, podlegający dyrektorowi generalnemu, uprawniony do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działania danego podmiotu prawnego, który to organ nadzoruje i monitoruje proces podejmowania decyzji przez kierownictwo;
- 4) „**podmiot z niestowarzyszonego państwa trzeciego**” oznacza podmiot prawny mający siedzibę w niestowarzyszonym państwie trzecim lub, w przypadku gdy ma on siedzibę w Unii lub w państwie stowarzyszonym, posiadający swoje zarządcze struktury wykonawcze w niestowarzyszonym państwie trzecim;
- 5) „**pełnomocnik ds. zamówień**” oznacza instytucję zamawiającą mającą siedzibę w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym, wyznaczoną przez co najmniej trzy państwa członkowskie do przeprowadzenia wspólnego zamówienia w ich imieniu, w tym organy Unii lub organizacje międzynarodowe;
- 6) „**państwo trzecie**” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii.

Artykuł 3
Cele

1. Instrument ma następujące cele:
 - a) wsparcie konkurencyjności i efektywności europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) na rzecz bardziej odpornej Unii, w szczególności poprzez przyspieszenie, w sposób oparty na współpracy, dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych, w tym zwiększenie jego zdolności produkcyjnych;
 - b) wsparcie współpracy w zakresie procedur udzielania zamówień w dziedzinie obronności pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi, co przyczyni się do wzmocnienia solidarności i interoperacyjności, zapobieżenia

efektom wypierania, uniknięcia rozdrobnienia i zwiększenia efektywności wydatków publicznych.

2. Cele te realizuje się z naciskiem na wzmocnienie i rozwój unijnej bazy przemysłowej sektora obronnego, aby umożliwić jej zaspokojenie w szczególności najbardziej pilnych i krytycznych potrzeb w zakresie produktów obronnych, zwłaszcza tych, które ujawniły się lub nasiliły w wyniku reakcji na rosyjską agresję na Ukrainę, z uwzględnieniem prac Grupy Zadaniowej ds. Wspólnych Zamówień w dziedzinie Obronności.

Artykuł 4 Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację instrumentu na okres od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2024 r. wynosi 500 mln EUR w cenach bieżących.
2. Kwota, o której mowa w ust. 1, może zostać wykorzystana na pomoc techniczną i administracyjną przy wdrażaniu instrumentu, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym instytucjonalne systemy informatyczne.
3. Zasoby przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przesunięte do instrumentu z zastrzeżeniem warunków określonych w odpowiednich przepisach rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027. Komisja wdraża te zasoby bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”). Zasoby te wykorzystuje się na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.
4. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na kilka lat na roczne raty.

Artykuł 5 Państwa trzecie stowarzyszone z instrumentem

Instrument jest otwarty na uczestnictwo państw członkowskich oraz członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (kraje stowarzyszone), zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Artykuł 6 Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Instrument jest wdrażany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Finansowanie unijne stanowi bodziec do współpracy między państwami członkowskimi na rzecz realizacji celów, o których mowa w art. 3. Wkład finansowy ustala się z uwzględnieniem opartego na współpracy charakteru wspólnych zamówień oraz odpowiedniej kwoty w celu stworzenia efektu zachęty niezbędnego do podjęcia współpracy.
3. Jeżeli jest to konieczne do realizacji działania, wkłady finansowe mogą obejmować okres poprzedzający datę złożenia wniosku o wkłady finansowe na rzecz tego

działania, pod warunkiem że działanie nie rozpoczęło się przed dniem 24 lutego 2022 r.

4. Dotacje wdrażane w ramach zarządzania bezpośredniego są udzielane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania spełniające wszystkie następujące kryteria:
 - a) działania obejmują współpracę w zakresie wspólnych zamówień dotyczących najbardziej pilnych i krytycznych produktów obronnych między kwalifikującymi się podmiotami realizującymi cele, o których mowa w art. 3;
 - b) działania obejmują nową współpracę lub rozszerzenie istniejącej współpracy na nowe państwa członkowskie lub kraje stowarzyszone;
 - c) działania prowadzi konsorcjum złożone z co najmniej trzech państw członkowskich;
 - d) działania spełniają dodatkowe warunki określone w art. 8.
2. Do finansowania nie kwalifikują się następujące działania:
 - a) działania na rzecz wspólnych zamówień towarów lub usług, które są zabronione przez obowiązujące prawo międzynarodowe;
 - b) działania na rzecz wspólnych zamówień śmiertelności broni autonomicznej bez zapewnienia możliwości sprawowania przez człowieka merytorycznej kontroli nad decyzjami w sprawie wyboru i zaatakowania celu przy przeprowadzaniu ataków na ludzi.

Artykuł 8

Dodatkowe warunki finansowania

1. Państwa członkowskie lub stowarzyszone państwa trzecie wyznaczają pełnomocnika ds. zamówień, który działa w ich imieniu na potrzeby wspólnych zamówień. Pełnomocnik ds. zamówień przeprowadza postępowania o udzielenie zamówień i zawiera wynikające z nich umowy z wykonawcami w imieniu uczestniczących państw członkowskich.
2. Postępowania o udzielenie zamówień, o których mowa w ust. 1, opierają się na umowie podpisywanej przez uczestniczące państwa członkowskie z pełnomocnikiem ds. zamówień na warunkach określonych w programie prac, o którym mowa w art. 11.
3. Postępowania o udzielenie wspólnych zamówień i umowy w sprawie wspólnych zamówień obejmują wymogi dotyczące uczestnictwa wykonawców i podwykonawców biorących udział we wspólnym zamówieniu, o których mowa w ust. 4–10.
4. Wykonawcy i podwykonawcy biorący udział we wspólnych zamówieniach mają siedzibę i posiadają zarządcze struktury wykonawcze w Unii. Nie mogą oni podlegać kontroli ze strony niestowarzyszonego państwa trzeciego lub podmiotu z niestowarzyszonego państwa trzeciego.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 podmiot prawny mający siedzibę w Unii lub w stowarzyszonym państwie trzecim i kontrolowany przez niestowarzyszone państwo trzecie lub podmiot z niestowarzyszonego państwa trzeciego może uczestniczyć jako wykonawca i podwykonawca biorący udział we wspólnym zamówieniu tylko wtedy, gdy przedstawi gwarancje zatwierdzone przez państwo członkowskie lub stowarzyszone państwo trzecie, w którym dany wykonawca ma siedzibę.
6. Uczestniczące państwa członkowskie przekazują Komisji powiadomienie od pełnomocnika ds. zamówień dotyczące gwarancji udzielanych przez wykonawcę lub podwykonawcę biorącego udział we wspólnym zamówieniu, który ma siedzibę w Unii lub stowarzyszonym państwie trzecim i jest kontrolowany przez niestowarzyszone państwo trzecie lub podmiot z niestowarzyszonego państwa trzeciego. Gwarancje i powiązane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego udostępnia się Komisji na wniosek. Gwarancje zapewniają, aby udział danego wykonawcy lub podwykonawcy biorącego udział we wspólnym zamówieniu nie był sprzeczny z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony ustalonymi w ramach WPZiB na podstawie tytułu V TUE, ani z celami określonymi w art. 3.
7. W szczególności gwarancje muszą potwierdzać, że do celów danego wspólnego zamówienia istnieją środki zapewniające, by:
 - a) kontrola nad wykonawcą lub podwykonawcą biorącym udział we wspólnym zamówieniu nie była sprawowana w sposób ograniczający lub zawężający jego zdolność do realizacji zamówienia i osiągnięcia wyników oraz
 - b) dostęp niestowarzyszonego państwa trzeciego lub podmiotu z niestowarzyszonego państwa trzeciego do informacji szczególnie chronionych był uniemożliwiony, a pracownicy lub inne osoby biorące udział we wspólnym zamówieniu posiadali krajowe poświadczenie bezpieczeństwa wydane przez państwo członkowskie.
8. Infrastruktura, obiekty, aktywa oraz zasoby wykonawców i podwykonawców biorących udział we wspólnym zamówieniu, które wykorzystuje się do celów wspólnego zamówienia, znajdują się na terytorium państwa członkowskiego lub stowarzyszonego państwa trzeciego. Jeżeli w Unii ani w stowarzyszonym państwie trzecim nie ma łatwo dostępnych konkurencyjnych zamienników, wykonawcy i podwykonawcy biorący udział w danym wspólnym zamówieniu mogą korzystać ze swoich aktywów, infrastruktury, obiektów i zasobów zlokalizowanych lub przechowywanych poza terytorium państw członkowskich lub stowarzyszonych państw trzecich, pod warunkiem że korzystanie takie nie jest sprzeczne z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony oraz odbywa się w sposób spójny z celami określonymi w art. 3.
9. Postępowania o udzielenie wspólnych zamówień i umowy w sprawie wspólnych zamówień obejmują również wymóg, aby produkt związany z obronnością nie podlegał ograniczeniom ze strony niestowarzyszonego państwa trzeciego lub podmiotu z niestowarzyszonego państwa trzeciego.
10. Do celów niniejszego artykułu „podwykonawcy biorący udział we wspólnym zamówieniu” oznaczają wszystkie następujące podmioty:
 - a) podwykonawców pozostających w bezpośrednim stosunku umownym z wykonawcą;

- b) innych podwykonawców, którym przydzielono co najmniej 10 % udziału w pracach;
- c) podwykonawców, którzy mogą wymagać dostępu do informacji niejawnych w celu realizacji wspólnego zamówienia.

Artykuł 9
Kwalifikujące się podmioty

Do finansowania kwalifikują się następujące podmioty, pod warunkiem że spełniają kryteria kwalifikowalności określone w art. 197 rozporządzenia finansowego:

- a) publiczne instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające określone w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁹ i 2014/25/UE¹⁰;
- b) organy publiczne stowarzyszonych państw trzecich.

Artykuł 10
Kryteria wyboru

Komisja dokonuje oceny złożonych ofert na podstawie następujących kryteriów wyboru:

1. wkładu działania we wzmocnienie i rozwój unijnej bazy przemysłowej sektora obronnego, aby umożliwić jej zaspokojenie w szczególności najbardziej pilnych i krytycznych potrzeb w zakresie produktów obronnych, o których mowa w art. 3, w tym w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówień i czasu realizacji dostaw, uzupełniania zapasów, dostępności i zaopatrzenia;
2. wkładu działania w konkurencyjność i dostosowanie EDTIB, w tym poprzez przewidywane zwiększenie jej możliwości produkcyjnych, rezerwację możliwości produkcyjnych, zmianę i podniesienie jej kwalifikacji oraz ogólną modernizację;
3. wkładu działania we wzmocnienie współpracy między państwami członkowskimi lub krajami stowarzyszonymi oraz zwiększenie interoperacyjności produktów;
4. liczby państw członkowskich lub krajów stowarzyszonych uczestniczących we wspólnych zamówieniach;
5. szacowanej wielkości wspólnego zamówienia oraz wszelkich deklaracji uczestników, że będą wspólnie wykorzystywać, magazynować, posiadać lub utrzymywać zamówione produkty obronne;
6. katalitycznego efektu wsparcia finansowego Unii poprzez wykazanie, w jaki sposób wkład Unii może umożliwić pokonanie przeszkód dla wspólnych zamówień;
7. jakości i skuteczności planów realizacji działania.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

Artykuł 11
Program prac

1. Instrument jest wdrażany poprzez program prac, o którym mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.
2. Komisja przyjmuje program prac, o którym mowa w ust. 1, w drodze aktu wykonawczego. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.
3. W programie prac określa się minimalną wartość finansową działań w zakresie wspólnych zamówień oraz ustala orientacyjną kwotę wsparcia finansowego dla działań realizowanych przez minimalną liczbę państw członkowskich, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. c), jak również zachęty do udzielania zamówień o większej wartości oraz włączenia dodatkowych państw członkowskich lub krajów stowarzyszonych.
4. W programie prac określa się priorytety w zakresie finansowania zgodnie z potrzebami, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Artykuł 12
Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Komisja sporządza sprawozdanie oceniające instrument nie później niż do 31 grudnia 2024 r. i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdanie to zawiera ocenę wpływu i skuteczności działań podjętych w ramach instrumentu.
2. W sprawozdaniu tym – przygotowanym na podstawie konsultacji z państwami członkowskimi i najważniejszymi zainteresowanymi stronami – ocenia się w szczególności postępy w realizacji celów określonych w art. 3.

Artykuł 13
Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z tym instrumentem oraz jego działaniami i wynikami. Zasoby finansowe przydzielone na instrument przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 14
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. Europejska Agencja Obrony jest zapraszana do przedstawiania komitetowi swoich opinii i wiedzy fachowej jako obserwator. Europejska Służba Działań Zewnętrznych jest również zapraszana do uczestniczenia w pracach komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 15
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Unijna polityka przemysłowa w dziedzinie obronności

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹¹

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Instrument ma następujące cele:

Zob. załączony wniosek dotyczący aktu prawnego.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Nie dotyczy

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekiwane wyniki:

Instrument ten pomoże wzmocnić i rozwinąć unijną bazę przemysłową sektora obronnego, aby umożliwić wyeliminowanie za jej pośrednictwem luk w przemyśle w odniesieniu najbardziej pilnych i krytycznych potrzeb w zakresie produktów obronnych, zwłaszcza tych, które ujawniły się lub nasiliły w wyniku reakcji na rosyjską agresję na Ukrainę.

Wkład finansowy UE powinien przyczynić się do odblokowania szeregu działań w zakresie wspólnych zamówień, które w przeciwnym razie nie zostałyby rozpoczęte, biorąc pod uwagę ryzyko i złożoność związane ze wspólnymi zamówieniami w dziedzinie obronności.

Oczekuje się, że zwiększona współpraca pozwoli uzyskać lepszy stosunek wartości do ceny, zwiększyć interoperacyjność i uniknąć sytuacji, w której najbardziej narażone państwa członkowskie UE staną w obliczu niemożności uzyskania tego,

¹¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

czego potrzebują, ze względu na sprzeczne żądania wobec przemysłu obronnego, który nie jest dostosowany do takiego wzrostu popytu.

Oczekiwany wpływ:

Wkład Unii w wysokości 500 mln EUR pozwoliłby na stworzenie odpowiedniej zachęty dla państw członkowskich, skłaniającej je do wspólnych zamówień. Wspólne zamówienia unijne powinny stać się normą, a nie wyjątkiem. Ponadto instrument ten będzie sprzyjał rozwojowi sprawnej i konkurencyjnej EDTIB. W perspektywie długoterminowej oczekuje się, że dodatkowe inwestycje w EDTIB przyniosą korzyści w zakresie tworzenia miejsc pracy i umiejętności oraz zwiększą bezpieczeństwo dostaw.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Biorąc pod uwagę krótki okres realizacji, wyniki i wpływ instrumentu będą oceniane w ramach oceny retrospektywnej na koniec realizacji programu.

Komisja zapewni, aby podmiot, któremu powierzona zostanie realizacja programu, stosował wskaźniki niezbędne do monitorowania realizacji programu. Będą one obejmować:

- liczbę wdrożonych działań w zakresie wspólnych zamówień publicznych;
- całkowitą wartość zrealizowanych działań w zakresie wspólnych zamówień publicznych;
- liczbę państw członkowskich zaangażowanych jako członkowie konsorcjum;
- fakt, że państwa członkowskie otworzyły istniejącą współpracę dla nowych członków.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Rozporządzenie będzie wdrażane poprzez zarządzanie bezpośrednie. Komisja będzie musiała dysponować personelem złożonym z odpowiednich ekspertów w celu skutecznego monitorowania wdrażania.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Chociaż współpraca przynosi szereg oczywistych korzyści (zwiększona interoperacyjność, obniżone koszty jednostkowe i koszty utrzymania), państwa członkowskie UE nadal zamawiają systemy obronne przede wszystkim na poziomie krajowym. Doprowadziło to do znacznej fragmentacji rynku obejmującego krajowe silosy przemysłowe i odpowiadającą im mnogość systemów obronnych tego samego rodzaju, które często nie są ze sobą interoperacyjne. Jednocześnie w obecnej sytuacji na rynku obronnym, charakteryzującej się wzrostem zagrożenia bezpieczeństwa

i realną perspektywą konfliktu o dużej intensywności, państwa członkowskie szybko zwiększają swoje budżety obronne i dążą do realizowania podobnych zakupów wyposażenia. Powoduje to, że wielkość zapotrzebowania przekracza możliwości produkcyjne EDTIB, obecnie dostosowane do czasu pokoju.

W związku z tym można spodziewać się silnej inflacji cen, a także dłuższych opóźnień w dostawach, co potencjalnie może zagrozić bezpieczeństwu obywateli UE. Przemysł obronny musi zabezpieczyć zdolności produkcyjne niezbędne do realizacji zamówień, a także krytyczne surowce i podzespoły. W tym kontekście producenci wyposażenia obronnego mogą traktować priorytetowo duże zamówienia, co potencjalnie może spowodować, że najbardziej narażone będą państwa podatne na zagrożenia, którym brakuje krytycznej wielkości i środków finansowych do zapewnienia dużych zamówień. Wspieranie wspólnych zamówień jest zatem koniecznością, a zaletą tego rozwiązania byłoby to, że podczas gdy przemysł obronny mógłby szybciej dostosować się do zmian strukturalnych zachodzących obecnie na rynku, krajowe siły zbrojne uzyskałyby lepsze warunki i terminy dostaw dzięki współpracy na etapie zakupów. Ponadto współpraca w zakresie zakupów skutkowałaby zmniejszeniem kosztów eksploatacji, utrzymania i likwidacji systemów (koszty szacowane na 55 % całkowitych kosztów wyposażenia).

W związku z tym obecna sytuacja wymaga interwencji politycznej na poziomie UE w celu poprawy aktualnego poziomu współpracy poprzez zapewnienie zachęt do współpracy finansowej pomiędzy państwami członkowskimi w procedurach udzielania zamówień w dziedzinie obronności. Taka interwencja jest korzystna z punktu widzenia bezpieczeństwa obywateli UE, jak również EDTIB.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Nie dotyczy

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Instrument będzie uzupełniał istniejące programy UE, takie jak Europejski program rozwoju przemysłu obronnego i Europejski Fundusz Obronny, a także inicjatywy UE w dziedzinie obronności, takie jak stała współpraca strukturalna (PESCO). Będzie on również źródłem synergii z wdrażaniem Strategicznego kompasu na rzecz bezpieczeństwa i obrony oraz innymi programami UE.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Nie dotyczy

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- okres trwania od 2022 r. do 31.12.2024 r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od 2022 r. do 2024 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2023 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania¹²

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Instrument jest wdrażany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

¹² Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie z art. 13 instrumentu Komisja sporządzi sprawozdanie oceniające nie później niż do 31.12.2024 r. i przekaże je PE i Radzie. Sprawozdanie to zawiera ocenę wpływu i skuteczności działań w ramach instrumentu.

W tym celu Komisja wprowadzi niezbędne ustalenia dotyczące monitorowania, aby zapewnić rzetelne i sprawne gromadzenie odpowiednich danych.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Komisja będzie ponosić ogólną odpowiedzialność za wdrażanie instrumentu. W szczególności Komisja zamierza wdrożyć instrument w ramach zarządzania bezpośredniego. Wykorzystanie trybu zarządzania bezpośredniego pozwala na sprecyzowanie obowiązków (wdrażanie przez urzędników zatwierdzających), skrócenie łańcucha dostaw (skrócenie czasu oczekiwania na przyznanie dotacji i czasu oczekiwania na dokonanie płatności), uniknięcie konfliktu interesów i obniżenie kosztów wdrożenia (brak opłat za zarządzanie dla podmiotu, któremu powierzono wdrażanie). Komisja powinna określić priorytety i warunki finansowania w ramach jednego wieloletniego programu prac. Określenie priorytetów powinno być wspierane przez prace Grupy Zadaniowej ds. Wspólnych Zamówień w dziedzinie Obronności. Należy ustanowić komitet ds. programu państw członkowskich, do którego w charakterze obserwatora zaproszona zostanie Europejska Agencja Obrony w celu przedstawiania komitetowi swoich opinii i wiedzy fachowej, a Europejska Służba Działań Zewnętrznych zostanie zaproszona do udzielania komitetowi wsparcia. Komisja przyjmowałaby wieloletni program prac po uzyskaniu opinii komitetu w ramach procedury sprawdzającej.

Finansowanie w ramach instrumentu będzie miało głównie formę dotacji. Wkład finansowy ustala się w celu uwzględnienia opartego na współpracy charakteru wspólnych zamówień oraz dodatkowej kwoty, aby zachęcić państwa członkowskie do współpracy w zakresie wspólnych zamówień. Komisja może wykorzystać finansowanie niepowiązane z kosztami odnośnych operacji, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne beneficjentów i skoncentrować się na osiągnięciu pożądaných celów, zwiększając tym samym skuteczność i efektywność wsparcia unijnego.

Zasady płatności pozostaną podobne do zasad stosowanych w ramach EDIDP i EFO, tj. trzy płatności na każdą dotację (w tym co najmniej jedna płatność zaliczkowa). Na podstawie wniosku beneficjenta przygotowuje się prognozę płatności, aby umożliwić mu skuteczne zarządzanie zamówieniami i unikanie problemów pieniężnych. Zatwierdzanie płatności pozostaje w gestii Komisji, w szczególności ma ona prawo do ich ograniczenia w przypadku niespełnienia warunków do dokonania płatności (nieosiągnięte kamienie milowe, nieosiągnięte na czas rezultaty).

Strategia kontroli, która zostanie określona w umowie o udzielenie dotacji, będzie opierać się na skromnym doświadczeniu zdobytym w ramach EFO

i poprzedzających go programów, EDIDP i PADR, w ramach których zastosowano dotacje obejmujące uproszczone metody rozliczania kosztów (zryczałtowane składki). W szczególności Komisja zamierza stosować finansowanie niepowiązane z kosztami odnośnych operacji, w ramach którego kwotę dotacji określa się *ex ante* na podstawie spełnienia pewnych warunków (w tym kwalifikowalności kosztów) i wypłaca na podstawie rezultatów (sprawozdań) wykazujących, że osiągnięto oczekiwane wyniki określone w umowie o udzielenie dotacji (załączniki techniczne).

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Instrument ma na celu wspieranie współpracy w zakresie zamówień dotyczących najbardziej pilnych i krytycznych produktów obronnych. W związku z tym główne zidentyfikowane ryzyko to: ryzyko związane z harmonogramem: kwestia harmonogramu, opóźnienia we wdrażaniu; ryzyko związane z zarządzaniem: brak współpracy między państwami członkowskimi lub przemysłem krajowym prowadzący do opóźnień z uwagi na nieefektywne wdrażanie; ryzyko finansowe: zarządzanie kosztami, niska absorpcja (opóźnienia), itp.; ryzyko techniczne: trudności w konkretnych pracach rozwojowych, kwestie techniczne, niska wydajność. Komisja wdrażałaby zatem instrument w ramach zarządzania bezpośredniego, korzystając z wiedzy fachowej zdobytej przy wdrażaniu Europejskiego Funduszu Obronnego, przygotowywałaby i przyjmowała tylko jeden wieloletni program prac, skróciłaby czas oczekiwania na przyznanie dotacji i zastosowała finansowanie niepowiązane z kosztami odnośnych operacji.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Budżet programu będzie podlegał zarządzaniu bezpośredniemu. Na podstawie doświadczeń Komisji w zakresie zarządzania dotacjami łączne koszty kontroli instrumentu przez Komisję szacuje się na mniej niż 1 % powiązanych zarządzanych środków.

Pod względem oczekiwanych poziomów błędów celem jest utrzymanie poziomu błędów poniżej progu wynoszącego 2 %. Komisja uważa, że wdrażanie programu w ramach zarządzania bezpośredniego z wyszkolonymi (obejmującymi doświadczony personel, w miarę możliwości rekrutowany z ministerstw obrony państw członkowskich) i dobrze obsadzonymi zespołami działającymi pod kierownictwem oddelegowanych urzędników zatwierdzających, stosującymi jasne zasady i odpowiednio wykorzystującymi instrumenty oparte na wynikach (tj. finansowanie niepowiązane z kosztami odnośnych operacji), pozwoli utrzymać poziom błędów poniżej progu istotności wynoszącego 2 %.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest organem właściwym do prowadzenia dochodzeń w sprawie operacji wspieranych w ramach tej inicjatywy. Umowy wynikające z niniejszego rozporządzenia, w tym umowy zawarte z organizacjami międzynarodowymi, muszą przewidywać nadzór i kontrolę

finansową wykonywane przez Komisję lub jej właściwie umocowanych przedstawicieli, a także audyty wykonywane przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, Prokuraturę Europejską (EPPO) lub OLAF, w razie potrzeby na miejscu. Urzędnicy Komisji, którzy mają wymagane poświadczenie bezpieczeństwa, mogą także przeprowadzać wizytacje na miejscu.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe (zob. tabela w sekcji 3.2)

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ¹³	państw EFTA ¹⁴	krajów kandydujących ¹⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn./niezróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
5	13.0106	Niezróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
5	13.06	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE

¹³ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

¹⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

¹⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Źródła finansowania wniosku

3.2.1. Źródło finansowania środków w ramach wniosku

Wkład z marginesów i instrumentów szczególnych WRF	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	Ogółem
Marginesy w dziale 5		83,700	44,900	32,100	1			160,700
Instrumenty szczególne WRF			111,400	227,900				339,300
Ogółem		83,700	156,300	260,000				500,000

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			05		Bezpieczeństwo i obrona – Grupa polityk 13 – Obrona						
			2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	OGÓLE M
13.0601 Środki operacyjne – produkty obronne STI	Środki na zobowiązania (1)			83,700	156,300	260,000					500,000
	Środki na płatności (2)				72,000	174,000	104,000	72,000	78,000		500,000

13.016 – Wydatki na wsparcie	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)			p.m.	p.m.					0
OGÓLEM środki przydzielone na program w ramach działu 5	Środki na zobowiązania	=1+3		83,700	156,300	260,000					500,000
	Środki na płatności	=2+3		0	72,000	174,000	104,000	72,000	78,000		500,000

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	OGÓLE M
Zasoby ludzkie		0,961	1,831	1,831	1,517	1,517	1,187		8,844
Pozostałe wydatki administracyjne		0,047	0,279	0,279	0,067	0,057	0,057		0,786

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)		1,008	2,110	2,110	1,584	1,574	1,244		9,630

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania		84,708	158,410	262,110	1,584	1,574	1,244		509,630
	Środki na płatności		1,008	74,110	176,110	105,584	73,574	79,244	0	509,630

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	OGÓŁE M
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie		0,961	1,831	1,831	1,517	1,517	1,187	8,844
Pozostałe wydatki administracyjn e		0,047	0,279	0,279	0,067	0,057	0,057	0,786
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych		1,008	2,110	2,110	1,584	1,574	1,244	9,630
Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjn ym (dawne linie „BA”)								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM		1,008	2,110	2,110	1,584	1,574	1,244	9,630

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać

przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) <u>dla DG DEFIS</u>							
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji		5	10	10	8	8	7
W delegaturach							
Badania naukowe							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED <u>dla DG DEFIS</u> Dział 7							
Finansowanie Z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali	2	3	3	3	3	1
	- w delegaturach						
Finansowanie ze środków przydzielonych na program	- w centrali						
	- w delegaturach						
Badania naukowe							
Inne (określić)							
OGÓŁEM		7	13	13	11	11	8

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	5 EPC (5 AD) bedzie potrzebnych do rozbudowy instrumentu w 2022 r. i rozpoczecia pierwszych dzialan, 10 EPC (7 AD i 3 AST) do realizacji dzialan, zmniejszone do 7 (5 AD i 2 AST) w 2027 r., aby zapewnic przyjecie programu prac, zarzadzanie oceną oraz monitorowanie operacyjne, finansowe i prawne realizacji projektów.
Personel zewnetrzny	2 EPC na rozpoczecie dzialalnosci (2 END), zwikszone do 3 (1 CA i 2 END) i zmniejszone do 1 w 2027 r. (1 CA), aby zapewnic monitorowanie operacyjne, finansowe i prawne realizacji projektów.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).
- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Margines w dziale 5. Zob. szczegółowe informacje w sekcji 3.2.

- wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.6. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	Ogółem
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem						

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ¹⁶					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

¹⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.